

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

— हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४ ७६ (१३७)

ग्रंथ नाम

विषय कथा-पुराणे.

(1)

श्रीगणेशाय नमः ॥ १ ॥ ऐस्वर्गानि मदे समर्थं ॥ हेळणां करुनिदिनानां थें ॥ गांजितं
विघ्नं प्रावो निसातें ॥ हाणिकरितें ऐर्के ॥ १ ॥ जन्मे जयराजा कुरुक्षेत्रि ॥ परधार्मिकदिध
सत्रि ॥ सहवर्तमान ब्रह्मक्षेत्रि ॥ बंधुत्रयनेदका ॥ २ ॥ शृतसेन उग्रसेन ॥ तीसरा अनुजमि
मसेन ॥ पारपसतया आधिना ॥ राये केळयताचे ॥ ३ ॥ तो हि देव सुनिचात नरा ॥ दुरि देखोनी
सारमये ॥ न विचारित न्याये आन्याय ॥ रेंताडिलां ॥ ४ ॥ तो रुदनां करितां विवेगं ॥ जा
उनिवृत्तांत मोतेसिसांगें ॥ यरिल्ले हां अस्वर्गातें ॥ केला आसेतयाच ॥ ५ ॥ पुत्रल्ले जतनि प्रति
न्याय आनाये आसतां काडसिखेंति ॥ ऐक निरुधर धरिला हाति ॥ सुनिसमे प्रतिपातली ॥ इ
ल्लु निराजा बुडामलि ॥ म्हणेंगा आवृत्ति वयाव्यसनि ॥ जालाल्ले निस्वधर्मपत्नी कीर्ति
रुषो निजातसे ॥ ७ ॥ राजा विचारि बंधुवगा ॥ आन्यायदिसे सिवतला आंगा ॥ जाणेंनि व्यापार
उगा ॥ वादे विनं पैकेला ॥ सुनिल्ले अधर्मयेले ॥ शाप घेई मासे निवचने ॥ आकस्मात विध्वयर
ललेले ॥ याग नव्हतिसिद्धी हा ॥ ८ ॥ राजा उद्दीग्रमि जमानसि ॥ मृगया व्याजेनि घेवनांसि वि
जनि देखील ब्रह्मरुषी ॥ शृतश्रवामहातपश्ची ॥ १० ॥ नमस्कारु निरुषी सत्तमं ॥ म्हणें जिउरोहीत

आ० मेखवाजिआलां जोकांसिद्रीपाववियसधर्मा आउमोडिआरिणें ११ कृषीसलेमासाकुमरु सो १-
मश्रवातवशीथोरु याचेनिहास्तेहाआधरु समप्तीतेंपावेलें १२ मासेनिविर्यविर्यजपुंष्टी २
परिजन्मलासर्पिलीचावोंटि विघ्नेपक्षतितेयेवियेदृष्टी जेविपातकेंहारिनांमें १३ हांसोनिने
तांकरणें राजागोउनिनेमवचनें पुरोहितकरुनिमानें ब्रह्मसत्रिंस्थापीला १४ यावरिधैम्यनां
मैरुंकी तपोवनिअश्रमवासिं तीघेसिश्यतयांसांसां आरुणीउपमन्येआलिबेदु १५ त्यातधौम्यआ
जापिवचनिं पांचाळासिजाउनिआहणिं केदारखंडं उवांघोनि सिध्दआणिंयावयां १६ आसांहे
तांविनिघेसरित्तालिवाटेवाफ्रयानेत कुदलेने निनिरोधार्थ शरिरआउखुदले १७ उदकगेली
यांकोपेलगुरु म्हणोनिसारिलादेहव्यापा धौम्य किरुनिपीउपाथरु जकीसेनतोजाला १८ ९
जैसंलोटेलेदिवसकांदि सदुरुल्लेणेंआहणोनि पाहोआलातवंप्रवाहिं जकचरप्रायेपडिला
सं १९ गुरुसलेहोकाइआरुणी येरुल्लेणेंयेंतांखुदलपाणिं उपाधायेंलपाकरुनिं करिंहरुनि
कादिला २० उदकरोधीलेगुरुआकांमां म्हणोनिउडालयनांमां जेउनिहलेंसिशोन्तमां वरप्रदान
धेमासें २१ ज्ञानप्रज्ञाकुसिल तपलावण्यसेननिबळ आर्यैस्यसर्वकाळ तुसाजरंवसोतु
कां २२ खहुतकाळमोगिलेंश्रमां म्हणोनिवाचविस्वआश्रमां याउपरिकांउपमन्युनांमां दु

2A

सरासिष्यआज्ञापिं २३ तुंवांसवसधेनुरक्षावि धर्मारण्यामाजिचारावि कउयमानेनोषवावी
आवस्यहलेणपमनु २४ आसेनेंराखितआसतांधेनु सिष्यदेखेप्रसन्नवदने श्रीगुरुहलेबाक्
काप्रणु कीमोपायेजिवविसिं २५ हलेजिमीसेनेवाकीले आनार्याहलेआविहितकेले गुरुसिने
दितोतेजाले निसिहानेसर्वथा २६ आधीमिक्षागुरुसिधावि शैशाश्रयस्करमक्षावि शिश्यहलेबा
हुनवरवि आज्ञासमर्थसामिनि २७ ऐसिसंगितलीरिति पक्षमासक्रमितापुढति आवलेकी
तांआंगकांति दीसेंदोदिलसाजिरा २८ जालोनिलेगांसिष्यसुमति अर्धदेलेअनुचितविहित
संपुर्णमिक्षाअवंचकमकी आजिपादुनिदेखां २९ असेंसारिखावर्तयेरु सर्वसीसेने
तोपतिगुरु दुसरेमाधुकरिनेवेजेरु तसका आजला ३० धृतपुष्पमासागच्छा देखेनिमागुनि
हलेबाक् कवणपरिक्षासुधानका शान्तितयां ३१ येरुहलेदुसरेनमिक्षाकरि श्रीगुरुहले
हिवंसावारि दीवारमिक्षाकूडाकारि ग्रहस्तानेसर्वथा ३२ आजिहुनिकीजेऐसिप्रसाजालत
जाविगुरुसंसा माहाप्रसादहलेनिआसा शिश्यंमांयावेदीलीं ३३ धेनुवारितआसतांवि सु
धामुजगलागलातेक्षणिं शेणमात्रदुग्धपानि शान्तकरितयांते ३४ मागुनिमासाकदेखेनिपुसि
ले येरंयथार्थेविहोकथिले श्रीगुरुहलेगाउविशीले होमइवनेणतां ३५ करुनयेतंकरविजेपुट
ति वारवारसागलेतेकीति कुत्रानमनुनियांविनिं समालेणपमनु ३६ पयपानवर्जित्यावरी

आ० धनुषासुनिक्तावारिं दुग्धफेणतुष्टीकरिं आधारसंघीजोनिघे ३१ सेजुनियांकरिवेळु आनंदप्ररितस प्र-
 र्वकाळु सद्गुरुल्लेणहेवाळु कासनकायेपीतसे ३२ शिष्यासांगतांदेख आचार्यमूलेणअतिपातक २
 वसहोरआपहारक सोतेधेनुशापिति ३३ तुनेआम्हीहंविमागणें जंजिवमात्रांतेंपीउणें त्राहेंत्राहम्ह
 णोनिवचनें शिष्यनिघेनिजकार्य ३४ वनिंकरितांनयेगोश्रये पडिलाक्षुधेचेनिहुताशये दुग्धम
 रितभाउनिदेह अर्ककुसुमंमक्षित्यां ३५ तेजतिदगारउष्टुकटुक आंगिव्यापिलेदाहकविख दृष्टी
 जाउनिहोनिशेरा आधजालाधांगुस ३६ सांजेअसतांयेनु कुपीपडलानदेखोनु धौम्यंमूलेण
 अतिसहिल्ल अजिउपमत्युनयेचि ३७ उबगमांनुनिवनाजाये मागिचिउनि साबोभाये
 उपमन्यातुसिघ्रयेये केउताआससिअपया ३८ यरुल्लेणेंस्वामिनयेता दृष्टीजाउनिक्
 पिंआतोता पडलोंआहेंहंअकता नांमिह्यानेक्कीला ३९ मीसांगेतयांचिपरिं अश्री
 नौदेवस्तवनकरिं तेदृष्टीदेउनिबाहेंरि कादितल्लतुजलागिं ४० तेलेणेंउपदेसिलीयांवचनि
 अश्रीनौदेवतेदगणिं देवधन्यतरितेदोहिं छेपेनेआलेखागयां ४१ तेहिमस्तकीवेउनिहा
 त अपुषदिधलाधृतपावित मूलेणेंतुंकाक्षुधापीडित मक्षणकरितुयांचे ४२ यरुल्लेणेंश्रीगु
 रुसिनेदितां सहस्रामक्षणनकरिंआतां आन्यनदेखोनिहर्षयितां अश्रीनौदेवपावले ४३
 छेपेनेंस्पर्शतांचिफरसंपुष्टी प्रगटजालीयांदियदृष्टी धरुनिश्रेहाचाबाहुटिं आधंनुपिहुनिकाटीला

3A

गुरुदास्यनिजनिर्धार देखोनिदेताजालावर मरुतिधन्यरश्चर तुंवांरुपेसेविला ५१ वेदशास्त्र
अनुभवज्ञान रिद्धिसिद्धीसुखेदेमरण सेखीपावसिपदनिर्वाण आसिर्वादिंआमुच्या ५२ वरद्व
दोनिगेलेदोनि येउनिलागलाश्रीगुरुचरणि तेणेंहितोचिवरदेउनि ग्रहस्ताश्रमांवाविलो ५३
तयावरितिनियसिश्यवेदु बुहनिपुणव्यातुयसिच गुरुसिश्चपाकरितांवेदु बुद्धीनिपुणचातुयसिधु
गुरुसिश्चपाकरितांवेदु श्रीगुरुसितेणेह्लाविला ५४ नसांगतांमनोगत नमागतपुरविसमयो
वीत अश्रियेतेराहाटिआत आवरोनिदाविना ५५ अग्रकुंडुरक्षुरस मुकायेतांआगकारस तेसा
वारिवामनोल्हास दिवसेंदिवसभजनांच ५६ गुरुनिश्चरआन असेंकल्योनिइछीमनें से
वासकळअनुष्ठान वेदप्रमाणगुरुवाक्ये ५७ नितोपलाश्रीरघुनांथ माथागेविलावरदहा
स्त अचीगुनिमूणे बहुत सुखीजालोतुसेना ५८ वाविकासारिखाजोउलागुरु सिवासारिखा
मित्रउदार वित्तसारिखासिधुचतुर हेदुह्ममतिहिलोकी ६० कुळानुरूपपतिव्रता धरुनिप्रीयउ
दारबोलतां सर्वसावरिअगर्वता हेदुह्ममतिहिलोकी ६१ पुत्रगुणादयपित्रुभक्त वेदशास्त्रवेतां
वैराग्यभरित ब्रह्मतानिसुयिस्मत हेदुह्ममतिहिलोकी ६२ आगापरिसाविश्चरप्रतिमां दैवंजोपे
दीजसत्तमां भरितेआणुनिगुरुचाप्रेमां असासिष्यतुंयेकु ६३ नसांगतांजाणेश्चर सांगितल्यांकरणिं

५
 ४० समाचार तपेपाशाणनरशरिर तोजातिपरिपशु ६४ संगीतल्याजिविनधरि तोपाशाणनरशरिरिं ४०
 म्हणें सकळांसिबैखरि कळाचातुर्यजाणिजे ६५ मळगेकौटाकीकांमाणें मनासारिखेराहायेजा २
 कें सकविश्वजिंकीलेतेलें वैशाकरेणेंनकरितो ६६ आसोअसियाचातुर्यमुनि आतांघेउनियां
 उविति अश्रमांजाउनिसहजस्थीति विहितपाकणकरावें ६७ संततिसंपतिआणिज्ञान पावोनिहो
 सिसुखसंपन्न यापरिगौरउन आश्रमांसिबोळविला ६८ तेंणेंस्यसुखासिजाउनियाण तीघे
 सित्रयकेलेआपण याचेंनिसंगेस्वधर्माचरण गुरुचिंतनवर्तति ६९ गुरुग्रहिभोगिलेकेशा
 म्हणोनिकाजनसंगेसिध्या पाकींश्रेष्ठपासुजेता तेसापाकीसित्रयांते ७० मागेभायपरमत ३
 रुणिं रुतस्नातजालीजातेदिनि कामानकेंविडिआमनिं पुरुषसंगआपेसि ७१ उत्तंकातेपाचार
 निं म्हणेंगुरुतुल्यगुरुपति नासीआसांतुजलातुनि पुरुषसंगआपेसि ७२ यालागिमासेम
 नोरथ पुण्किरानविचारित ऐकोनियेरंआछादित कलेदोरंहास्तकिं ७३ म्हणेंमात्रागमनदोषा
 ध्वी ऐसेंप्रगरबोलीजेवेदिं आसोनिनिषेधभेदेविविधी तेगुरुआसाहिआसेनां ७४ म्हणोनि
 पुजेगनघालीहात उगेनितपांतरागेलातरित यावरिस्वल्पकाळचित्तेथें वेदहिशाहावातला ७५
 सर्वसजाणोनि सकळ म्हणेंरथरात्राकेवळ ऐसतनिर्विकारनिर्मळ वीरळागतआसेयेखाहो ७६

(5A)

वनितामनोरम्ययेकांति आपणहोनिपुरुषप्रार्थि तेनिर्विकल्पयिति तोविशंकरहणेंये ७२ की
जनिभरलाकनकलोहो देखीत्यावरिलोटणये ऐसिनिलोभतालाहें तोविशंकरहणेंये ७३
सक्तकस्तानियांचारावो जीनेद्रियेदेवादिदेवो ऐसामासानिश्रयेभावो सत्यसत्यविवाचा ७४
जयाचयाइंद्रीयानेमुनांहि तोस्वानशुकरसमानप्रांहि आपपरनमहणेंकांहि नविचारितस्त्री
कारि ७५ ऐसमानवोनिमनि सिध्वालाविका आसावचनि येरुहणेंकांहिवचनि गुरुदक्ष
णांम्यांदेणें ७६ गुरुहणेंसर्वपावले शिश्यसंगे मजनवारेभले यावारिस्त्रीयेतेविचारिले
इछीतकांहिसांगा ७७ तोमहणेंपुण्यशुभकपली दीचकुंडलेलेइलीकणि तेमजदिधत्यांअ
णुनि गुरुदक्षणापावली ७८ आसिपातनिथेंदिनि मांगल्यल्लयमंडपस्थानि लेउनिबे
सपुण्यावचनि ऐसंकेलेपाहिजे ७९ अमृतश्रविहमौळये १ प्ररागमणिकुंडले तेमजदेसी
तरिपावले दक्षणांरिणगुरुचे ८० आसाधेउनिचालीलायेरु मागिदेखीलाचशामथोर
दुरीपातलाधरुनिधीरु ग्रहस्तलणेंयांचेंकरु आलेंकाजसर्वथा ८१ म्हणेंहेंमक्षिरबाकका
येरेआसनसेविलेदेखा हास्तपुसानियांमुखा तरेपुढारांचामके ८२ वनेंअटवेंलेंपुन पावलापु
थराजाचेमुवन ग्राहाजाउनअसिर्वचन प्रमुखागिदिधले ८३ उपलणेंचाजआहुत मनुष्यके

आ०

संपातले तेथें द्युतांत पुसतां यथार्थें गमन हें तुज सांगीतलें ७१ गुरुच्या कार्याला गिथोर दुरिषा
तलो धरुनि धीरु ग्रहस्तत्राणें यांचें करुं आले काज सर्वथा ७२ सांगों जाय ग्रहा जतोता पलीं मा
जिपतिव्रता तीये प्रति सांगों निवृत्तातां मागों निवेष्टुं उलें ७३ उतंक प्रवेशेनिकेतनि तव ग्राहा
नाजिन देखे कोण्ही बाहेर पातला तो ये उनि मागों के उतें नेण ७४ येरु लागें उनि वृक्षासल
मुख स्ताळी चरण ह्यहास्तक अचानक कतिनि सम्यक जाइलुणें मागुतां ७५ जावों निषाहे ब्र
ह्मचारि तव देखीली जे सिंगोरी नमस्कारि लीजे उल्लेख करि समाचार निवेदि ७६ तुम या कुं उ
लांच्या कामां माझे येणें गुरु पलीं सारमां या ला विपात लों दुर्गमां महापथें कलुनियो ७७ तीनप
तिचे असें वरुन ब्राह्मणां कुं उलदि वलीं दात उल्लेखें पुष्ट सांगेन तें तुं ऐक ब्राह्मणां ७८ कुं उलें
आमो ल्यते जें बहुवेळ तक्षकराजें मागिं तलीं मंन मासे नें दिचमौ त्रिसां उनि ७९ तेलुज सिं
करिल दुर्लभ मति सांभाळुनि जारजे पंथें मागुति म्हणें अजिचे तिथि आइ आसें संपादी १००
संकल्प सोडुनि वेदमंत्रि आन्नुवादिता जाला पात्रि निवाले देखोनि परम श्रोत्रि उतंक कोपें को
पला १ म्हणरे पर्युपासित जन्म आधीं देखि मज हळु न तकाळ जाउनि यां नयन अंध होसि
मंद आंधा २ ग्रहस्त म्हणें मोक्ष पणें सहसा कांही का पट्य नोणें न विचारितां तां सनभें अर्थ केलामज व

प्र-

२

४

सी ३

(5A)

विरापराधें आपिले पांहि तरि अपत्यहिन होसिल तुंहि ब्राह्मणें लटिके पांहि पात्रदृष्टी अवलोकी
लें ४ ग्रहस्तत्रोधुनियां पाहात तवें अनुविष्ट आणिके रायुक्त हे देखोनियां शाशकीत राहूक
हिंनबोलें ५ उत्तकं म्हणें ग्रहस्तातें आनि सवक शमांतें देउनि तुं विशापोकीतें बोलसि हाउ
धर्मु ६ उष्यल्लणें मुक्तकेसिं माया निवेदिली आनासिं तेमिं नेणें लपारासिं क्षमां कीजे सर्वथा
ब्राह्मणबोलें उषा पत्राहू क्षणें कहो उनियां अंध मागुताच सुसंत सुद्ध होसि सर्वदेखणां
मांते त्रापदिधलारोत्रें तोपरिहारि प्रसन्नतापें यरुल्लणें नवनित जेसे ब्राह्मण हृदयबोली
जे ७ क्षत्रियांचे हृदय जाण अतिक्रारक लणें न या लागि उषा पाचें वचन मज शासुनिपा
वसिं १० उत्तकं म्हणें अशुद्ध आन आसत मांते त्रापन बाधीनां हि सत्यसत्य जाण ह्यावकें
गुरुच्या ११ जेसे परस्परे पांहि समाधान करुनि तिहि कुंजले देउनि लवलां हि उत्तकते शुनिनि
घाला १२ तरे जातसे वायुवेगें क्षणक्षणां पाहातसे मागे तवें अंतरें पाविलामें क्षणिके तसे १३
कां हि दृष्टी पें उनपें उत्तकें धावें घेतली पुढें कंचरो कला उदकचाउं त्रस्तानुलें पातला १४ तवें
पीदेखीली दृष्टी कुंजले बेविली तिचा कां वि तक्षक निघे महिचा पोदि पाताळ भेदुनियां सवहिं नाग
उचनि प्रवेरो १५ तवें तक्षकें वगैरे कुंजले सवरे उनि गेला देखोनि उत्तकें धाविनला पाठिलागें चहिला

अ०

6

प्र-

२

५

ब्राह्मणदेखोनिस्त्रागलापाणिं तक्षकनिधेमहिचापोदिं पाताळमेदुनियांसेवदिं नागसुवनिप्रवेशे ११
उत्तकं हावेंभरलापाणिं दंडकाष्टधरुनिमुष्टी रवाणोंआदिरिलाष्टी धरविषिअवेशे १२ हेस्यगि
हुनिआमरनाथें दृष्टीदेखीलीसुपावते प्रेरितांआलावज्रातें छीद्रधरविनें पाजावें १३ आस्ताहो
तांवज्रदंमोळीं धरामेदिजगतितळीं उत्तकप्रवेशेतयेबीळीं तवपाताळपावला २० देखोनिस्
पाविदिव्यसुवनें पद्मीणिचिक्रिउतिस्थानें ब्राह्मणनिर्मयमतःकरणें नागवर्णनकरितसें २१ तर
अश्वीर्यदेखोनिनयनिं तंतुकास्थीयादोनि स्वतःसुतंतुधरुनि उक्लीतांनिजकरें २२ चक्रये
कहीशतधोरें तयाजवळींविशामानधुर उक्लीतसुतलाथोर प्रतेष्टीतआसनिं २३ तेणेंसं
केतदाउनिकरिं म्हणेंइंद्रांचेस्तवनआदरिं तालाकुयेआवतरिं रघुतुसीपुरविल २४ आस्ता
बंदुनिब्राह्मणकुमरुं जेउत्पाकरिसुखनि २५ उज्जुआदिरिलासुरस्वरु ब्राह्मसुमनिआपुला २५
म्हणजयजयसहस्रनयनां त्रैलोक्यदक्षणांशविरमणां त्रैलोक्यावरितुसिआस्ता ध्वजाप्रायेमि
रवतसें २६ मर्यादादेखोनिआरति सीधुसियावयाकेनिश्री उदयान्वकावरिगभस्ती उभावा
कनिशांत २७ सुगोळकुंभधरोनिमिरिं शोभातिशेकल्यांतवरि मध्यउतरावयातिळभरिं धैर्यपो
रिंशानके २८ त्रैलोक्यकाळीसरिताक्षणिं सरोनिलवणांर्ध्वचिं पाणिं मेघसिं पानियांधरणिं ध्यानमंडितक

राविं २०

(6A)

मल्लकाचपरमा आयुष्य आसतां वांकडिरोमां करुन शके तेथे नियेमां तुसें अजेचा आलोरे ३०
वज्रधरा भुवनगोप्ता वंशशत्रुविनमनुविहंता गौरवणविरिवेदितं सस्यं वरसाजिरि ३१ तीहिलोक
सत्यसत्य प्राणिराखे प्रगटलुप्त तेतुं जाणसियेथार्थ सर्वसत्त्वणाउनि ३२ ऐसिया स्वामिं सर्वसस
मर्थी सपाकीजे मज आनांथा ॥ सद्गुरु नारायण दत्त कृष्ण मिमाथां ॥ भरोनि मासा ते करिं ॥ ३३ ॥ ऐसें स्तवन
करितां कोउं ॥ स्येत अश्वदेखील उदे ॥ पुरुष ललाचालकातां उं ॥ आवाय नयांचें भुकीकां ॥ ३४ ॥ व
दनां नें आवा न भुंकी ॥ नवनं करण नये मुखें ॥ जवळी धडकल्यां प्रेतंकी ॥ ३५ ॥ धुमं पाताळ को
दले ॥ ३६ ॥ सर्वल्लणतिमां उल्यां प्रकयो ॥ मस्तकें कोउला वायु ॥ तेवेळीं धाकें कहत नयो ॥ कुंउलें
आलुनि देतसें ॥ ३७ ॥ म्हणें मज सांपडली न ॥ तुलां ऐसिन सांगे कोणी ॥ आतां क्रोध द्यमां
करुनिं ॥ कुंउलें घेउनि जारजे ॥ ३८ ॥ तद्वक्त सागा निगलीयां वरि ॥ पुरुष ललाचालका आवरि ॥ आरुढो
निनि विप्र करि ॥ गमन पंथि बाळका ॥ ३९ ॥ यरु वंदु निवाळ वावळ धां ॥ कौतुके पातया पाते नलगे
वेदा अमपावला वेगें ॥ चतुर्थ दिनि सोहलीयां ॥ ४० ॥ नमस्कारुनि मंडपस्थानि ॥ कुंउलें भुजिली अ
चार्य पली ॥ श्रीगुरु तुसें बाळकान यनि ॥ आश्रीय करिं देखीलें ॥ ४१ ॥ शिष्यें समुक्त कथिली कथा ॥

अ०

(७)

नकळे ते मज सांगिजे ताता श्रीगुरुल्ले मारि जातों पहिला भेटें चंद्रामें सिं ४१ तो जाण इंद्रजाम प्र-
रपति जाण तो चंद्रामें सैरावनि मुचें पुरिचावो पीले हांती तें पीयूष प्राचाविलें ४२ ते लें वषी
निवालांचा मुचनि कव्याण जाले तुजला तुनि म्यासा परम मित्र सलोनि तुजनि वली रक्षिले ४३
तें तुकारण दोषी वनिता त्या जाण धाता अपाणि विधाता दीव सरावि संगत तत्ता स्वतः स्वतः ४४
त्वं कजे द्वादशधार तें द्वादशामें सें सिं सत्ता सादिसु सुसकुमारां प्रसह दृष्टी देखीला ४५ उरुष
जालगा प्रजन्यं अश्वकोकरे हुताचान जे सें गोनि आकांगन ते हें सित्रादि धरें ४६ मा
थां घेउनि उदारकर वरद सर्व प्रथे स्वर यापरिचा विष्णु कुमार उत्तक ते लें स्याश्रम ४७ तो त्या अ
श्रमिं विस्थासोनि तक्षक केशव रोनि जगत्त देखे याचरि जाउनि जन्मे जयानें मेदला ४८ न
होराया विचारचतुरा साकार अय साधुनि पन्हा नि काम कर्मचारा करितां कोण पुरुषार्थि ४९
तुसीया पितिया चावतला प्राणें त्या सचें कुरावें दहन हें नें दिव स्मरण रुषेश्वर कोणी हो ५० जे सिया
पितु सुडावाला भें राजा हृदय जाणुनि यां क्षोभे सर्प सत्राचा अरंभ करिला जाला ते अरका ५१ क
थीले पुण्यम हृदयान ससिचाचें निजलक्षण श्रीगुरु मजने पाविजे जाण धर्मार्थ काम मोसादि ५२
रति श्रीभारते आदि पर्वणि पुढां पुढां मज आख्यानि वदले मुक्तेश्वराचि वारि ते परिसि जें पंडित ५३ रति श्रीमा ५४

६

२

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com